

כְּכֹלָה דְכֹלָהּ מִזְמַנִּין לָהּ מֵאֲנִין וְחֹלְקִין וְתַכְשִׁיטִין וְהִיא כְּכֹלָה שְׂכֹלָם נוֹתְנִים לָהּ בְּגָדִים וְתַכְשִׁיטִים וְחֻלְקִים מִשְׁפַּע הַמוֹחִין, כִּדְּ הִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, חֲדָתוֹתַי (נ"א חֲדָוֹתָא) דִּילָּהּ בְּכֹלָא, וְכֹלָא יְהִיבִין לָהּ חֹלְקִין וּמֵאֲנִין וְכךָ הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הִיא מִתְחַדֶּשֶׁת מִכֹּל הַתְּחַדְּשׁוֹת הו"ק כִּי כֹלָם נוֹתְנִים לָהּ מִלְּבוּשִׁים וְחֻלְקִים מִשְׁפַּע הַמוֹחִין.

הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הִיא נִקְרָאת אַחַד ע"י שֶׁהִיא נִקְשֶׁרֶת וּמִתְיַחֵדֶת בּו"א

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּמִלְּפָא קְדִישָׁא אֲשֶׁתְּכַח בְּעֶטְרוֹי, חֲדָוֹתָא דְּכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הוּא בַּא וְרָאָה שְׂבֵאשֶׁר הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ

ז"א מִצּוּי בַּחַג הַשְּׁבוּעוֹת בַּעֲטֻרוֹת הַמוֹחִין מִחֻדו"ב הוּא הַשְּׂמֵחָה שֶׁל הַשְּׂכִינָה הַנִּקְרָאת כְּנֶסֶת

יִשְׂרָאֵל כִּי אִזּוּ הִיא מִקְבֶּלֶת מִמֶּנּוּ אֶת חֻלְקָה (רמ"ק). וְכִדְ אֲוִרְיִיתָא אֲתִיְהִיבֶת, אֲתַעֲטֶרֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּעֶטְרִין עֲלֵאִין

וְכַשְׁנִיתְנָה הַתּוֹרָה בַּחַג הַשְּׁבוּעוֹת מִכַּח יִיחֻד זו"ן אִזּוּ מִתְעַטֶּרֶת גַּם הַמַּלְכוּת בַּעֲטֻרוֹת עֲלִיוֹנוֹת

שֶׁל ז"א וְאִזּוּ הַמַּלְכוּת נִשְׁלֶמֶת בְּמוֹחִין (מק"מ), וּבְגִין דְּכֹל קְשָׁרָא דְּמֵהִימְנוּתָא, אֲתַקְשֶׁר בְּהֵאִי אֵילָנָא, אֲקָרִי יוֹם אַחַד

וּבִגְלַל שְׂאֵז קְשֶׁר הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת אֲמוּנָה מִתְקַשֶּׁרֶת בְּאֵילָן שֶׁהוּא ז"א אִזּוּן נִקְרָאִים אַחַד,

דְּהֵינּוּ שׁו"א הוּא סוּד א"ח מ'אַחַד' כִּי יֵשׁ בּוֹ רַק ט"ס כְּמִנִּין א"ח וְהַמַּלְכוּת נִקְרָאת ד' לְפִי שְׂאֵין

בַּה אֵלָא רַק ד' סְפִירוֹת שֶׁהֵם תְּנַה"י וְכַשֶּׁהֵם בִּיחֻד הֵם נִקְרָאִים אַח"ד. דְּכֶתִיב, (זְכוּרִיָּה

יד) וְהָיָה יוֹם אֶחָד הוּא יֵינָדַע לִיהוָה דְהֵינּוּ. יוֹם אֶחָד וְדָאֵי שוּדָאֵי הֵם בְּסוּד יוֹם אֶחָד, דְּבִנְסַת יִשְׂרָאֵל יוֹם אֶחָד, בְּקִשּׁוּרָא דְלַעֲיָלָא כִּי הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל הִיא נִקְרָאת אֶחָד ע"י שְׂהִיא נִקְשַׁרְת וּמִתִּיחַדַּת בּו"א הַעֲלִיּוֹן.

רשב"י מְבַאֵר אֶת שְׁלִימוֹת קוּמַת ז"א

קִשּׁוּרָא דְלַעֲיָלָא, רִישָׁא וְנוֹלְגָלְתָא וּמוּחֵי וּמְבַאֵר רַשְׁב"י אֶת שְׁלִימוֹת קוּמַת ז"א וְאָמַר לְבַאֵר אֶת הַקֶּשֶׁר הַעֲלִיּוֹן שֶׁל פְּרִצוֹף ז"א הַשְּׁלֵם שִׁישׁ בּו רֵאשׁ גּוֹלְגוֹלַת וּמוּחִין דְהֵינּוּ שְׁהֵרָאשׁ הוּא פְּנִימִיּוֹת הַכֶּתֶר וְהוּא בְּסוּד אֹר מִקִּיף עַל ז"א וְהוּא נֶעֱלַם וְהַגּוֹלְגוֹלַת הוּא חִיצוֹנִיּוֹת הַכֶּתֶר הַמְּלִבִּישׁ עַל הַמוּחִין דְז"א שְׁהֵם חֲב"ד (מִק"מ).
קִשּׁוּרָא אַחְרָא, תִּרְיִן דְרוּעִין וְנוּפָא. דְאַחֲרֵי, מִחִילָא דְרִישָׁא וְהַקֶּשֶׁר הַשְּׁנִי שִׁישׁ בּו"א הוּא שְׁתֵּי הַיָּדִים שְׁהֵם כְּנֶגֶד הַחוּ"ג, וְהַגּוֹף שְׁהוּא סוּד הַת"ת וְהֵם קִשּׁוּרִים וְנֶאֱחָזִים כְּאֶחָד מִכַּח הַמוּחִין שְׁבֵרָאשׁוּ (מִק"מ). **וְאוֹקְמָא רַב הַמְּנוּנָא,** (ס"א בְּתִרְיִן) **בְּתֵלַת קְשִׁירִין דְאַבְהָתָא** (קִשּׁוּרָא אַחְרָא).
תִּרְיִן קִיָּמִין (נ"א כּוֹלְיִין דְלַתְתָּא) וּבִיאַר רַב הַמְּנוּנָא שְׁבַכַּח הַשְּׁלוֹשׁ קִשְׁרִים שֶׁל חַג"ת שְׁבָהֵם מוֹשְׁרָשִׁים הָאֲבוֹת נִקְשְׁרִים גַּם שְׁנֵי הַעַמּוּדִים שְׁהֵם הַנִּצְחָ וְהַהוּד שְׁהִיסוּד כְּלוּל בְּהֵם (מִק"מ) **דְאַתְמִשְׁכוּ בְּמִשַׁח רְבוּת,** (בְּקִיּוּמָא) **בְּתִרְיִן דְרִגִּין,** **תִּרְיִן נַחֲלִין,** **לְאַכְנִשָׁא זֶרְעָא,** **לְאַפְקָא בְּדִרְגָא אַחְרָא,** **בְּפּוּם אִמָּה** וְקִיּוּמָם הוּא ע"י שְׁתֵּי הַמְּדִרְגוֹת שְׁהֵם סוּד תְּרֵי בִיעֵי הַפְּנִימִים שְׁבָהֵם מִתְבַּשֵּׁל הַזֶּרַע וְהֵם כְּשֵׁי נַחֲלִים הַכּוֹנְסִים בְּתוֹכָם אֶת הַזֶּרַע שְׁהוּא הַשְּׁפַע הַמִּתְקַבֵּץ שֶׁם

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

מהחב"ד והחג"ת והם כונסים את השפע בכדי להוציאו למדרגה האחרת של פה האמה שהוא היסוד לצורך הייחוד (מק"מ בשם מהרח"ו). **אֵילָנָא דָּא, הוּא גּוּפָא דְאִמְצָעִיתָא, דְאֶחִיד לְכָל הָנִי, וְכֹלָא מִתְקַשְׁרָן בֵּיהּ, וְהוּא בְּהוֹן, וְעַל דָּא כֹּלָא חָד** וזה האילן שהוא ז"א הוא הגוף האמצעי שאוחז את כל הספירות האלו כאחד וכולם נקשרים בו והוא בהם ועל ידו הכל נעשה אחד ולכן הוא נקרא תפארת כי הוא כגוף האילן שיוצאים ממנו פארות וענפים (מק"מ). **וְכַד אִזְדְּוֹנַת בֵּיהּ מִטְרוּנִיתָא, פְּדִין הוּא אֶחָד, וְהָא אוֹקִימָנָא מְלִי** וכאשר מתייחדת עמו המלכה שהיא המלכות אז הוא נקרא אחד בשלימות (מק"מ).

חג שמיני עצרת הוא יום אחד כי אז זו"ן הם בסוד אח"ד ולכן ביום זה נהגו ישראל לעשות שמחת תורה

תָּא חָזִי, פְּתִיב בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֵרַת [קיו] בא וראה שהנה כתוב ביום השמיני עצרת. **מֵאֵן עֲצֵרַת** מי הוא הנקרא עצרת. **אֵלָא**

אור הרשב"י

מלאכת עבודה לא תעשו, שכל מה שיהיה על פי הוראת המזל איזה מלאכה ועבודה להמשיך הטובה - לא תעשו פירוש, שלא תצטרכו לעשות שום פעולה חזקה להמשכת הטובה ההיא, שבקל תוכלו להמשיכה בלי שום יגיעה ועבודה.

[קיו] וביאר המאור ושמש על מש"כ ביום השמיני עצרת תהיה לכם, ראשי תיבות של תיבות הללו גימטריא תק"ו, רומז לשבעה הרקיעים שאויר כל אחד הוא חמש מאות שנה, והז' רומז לשבע ספירות; שעל ידי שישראל מתייחדין עם הקדוש ברוך הוא - הם ממשיכים השפעה לכל הרקיעים ולכל הספירות, ולכן כל

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בַּהֲהוּא אָתָּר, דְּכֻלָּא מִתְקַשְׁרֵן בְּחֻדָּא, אִקְרִי עֲצֶרֶת אלא
 הוא מקום המלכות שהכל מתקשרים בו כאחד והיא נקראת עצרת, מֵאִי עֲצֶרֶת ומה
 הפירוש עצרת, (ס"א כְּנוּפִיָּא כְּנִישׁוּ) כְּנִישׁוּ אלא פירושו אסיפה על שם שהיא אוספת
 וכוונסת בתוכה את כל שפע הספירות. וְאִי תִימָא הָכָא דְאִקְרִי עֲצֶרֶת,
 מֵאִי טַעמָא ואם תאמר כאן בסוכות שהיום השמיני נקרא עצרת מה הסיבה לכך
 ואיזה אסיפה יש כאן. אֲלָא בְּכָל אֵינּוֹן יוֹמִין, יוֹמֵי סְעוּדָתִי
 דְּעֲנַפֵּי אֵילָנָא (דף צ"ז ע"א) הָווּ. וְעַל דָּא, שְׁבַעִים פְּרִים אֵינּוֹן
 אלא בכל אלו הימים של חג הסוכות הם היו הסעודות של ענפי האילן, דהיינו שהם הענפים
 היוצאים מז"ת דז"א שכל אחד כלול מעשר וביחד הם שבעים כנגד שבעים שרים של אומות
 העולם וכנגדם מקריבים שבעים פרים בחג [ק"ח] בכדי לפרנס את השרים האלו שהם מצד
 החיצונים והם יונקים מענפי ז"ת דז"א ומספרם פוחת והולך כי ביום הראשון מקריבים י"ג
 וביום השני י"ב וכל על זה הדרך כי השבעים אומות מתמעטים והולכים (ע"פ הרמ"ק לעיל).
 לְבַתָּר, חֲדוּתָא (דְּגוּפָא) דְאֵילָנָא מִמֶּשׁ, וְחֲדוּתָא
 דְאֹרְיִיתָא. וּבְגִינִיהּ הוּא יוֹמָא חָד עֲצֶרֶת ואח"כ בשמיני עצרת
 הוא שמחת האילן ממש ואז הוא שמחת התורה כי ז"א הנקרא תורה שבכתב מתייחד עם
 המלכות הנקראת תורה שבעל פה ולכן חג שמיני עצרת הוא יום אחד כי אז ז"ן הם בסוד

אור הרשב"י

[ק"ח] כדאיתא בסוכה דף גה עמוד ב' אמר רבי אלעזר הני שבעים פרים כנגד מי - כנגד שבעים אומות. פר יחידי למה - כנגד אומה
 יחידה. משל למלך בשר ודם שאמר לעבדיו: עשו לי סעודה גדולה. ליום אחרון אמר לאוהבו: עשה לי סעודה קטנה, כדי שאהנה ממך.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000